

Op de koffie bij Nonkel Achiel

Kijk, zó zou het *kunnen* gegaan zijn. Maar zo is het niet gegaan. De hele kermis ging letterlijk en figuurlijk de mist in. Ik bedoel de seizoensafsluiter, traditioneel met BV en koffie-méé, bij Nonkel Achiel. Als ultieme uitsmijter had onze voorzitter deze keer Johan Museeuw beloofd.

"Hé, Johan !" – Onze voorzitter spreekt altijd met twee woorden.

Prompt draait ene Claerhout zich om.

"Gij niet, dwazen!" – Onze voorzitter nu al met drie woorden. De koffie moet pertang nog komen.

Ik zeg altijd : "Als de voorzitter kraait, is het clublid genaaid !"

"Hé, Johan !" – Onze voorzitter is een kuitenbijter.

Nu draait Verstraete – die vlak voor Chris Peers staat - zich om.

"Ja, wat is er, afgelekte talooreterter ?" – Bemerkt de gedurfde woordspeling van Verstraete.

"Gij ook niet, zwalpei ! 't Is tegen den dienen àchter ui !"

Verstraete, altijd een gentleman als het er op aan komt, fluistert Chris Peers in het oor : "Allee, zeg gij ne keer iet... Hij gaat dan misschien zwijgen !"

Nvdr : Onze voorzitter is op dat moment reeds zijn geld kwijt, maar hij heeft het nog niet door : Museeuw stuurt zijn kat met het excuus dat hij Palin's huis of muis of zoiets... enfin, hij blijkt in de VS te zitten. Maar de harde kern van het bestuur reageert kordaat : wie kan er dan beter de Wielertrappisten WTrC Oeselgem Ontsnapping Verlenigt depaneren dan een cafébaas ? Juist.

"Ja, meneer de voorzitter, waarmee kan ik u van dienst zijne ?" – Peerske peinst dat ie in 't tribunaal terecht gekomen is.

"Ha, zo hoor ik het graag ! Awel, zijde gij klaar om aan te zetten ? We gaan achter een potse kaffie bij Nonkel Achiel."

"Vaneigens, dadde !"

Chris Peers – net als de Planckaerts niet voor één gat te vangen – verslikt zich héél even bij de gedachte dat "potse kaffie" ook voor kwam in het lijstje vreemde woordjes dat hij indertijd van Johan van buiten moest leren, net als "wespen" en ander ongedierte. Maar hij herstelt zich vlot, niemand heeft iets gemerkt, en hij besluit de dingen die komen moeten, af te wachten. Hij heeft nog altijd een potje Belg in zijn bidon, voor in 't geval van.

Onderweg kan onze voorzitter niet zwijgen over de exploten van Museeuw, en etaleert een onwaarschijnlijke encyclopedische kennis over al wat maar enigszins verband houdt met Johan's levensloop. Hij begint bij de Groeninghekouter in 1302, en eindigt enkele eeuwen later bovenop de Bosberg. Enkele bestuursleden zien het uit de hand lopen, proberen onze voorzitter discreet in de realiteit te loodsen, maar

worden resoluut op hun plaats geweest, en achteraan het peleton gezet. Peers begint aan zijn bidon, zijn nekhaar komt recht, demareert, schiet uit zijn pedaal, en valt op zijn smikkel.

Zo is het dus *niet* gegaan. Vaneigens was er de ontgoocheling omwille van het forfait van *De Leeuw*. Ons bestuur werkt daar méér dan een jaar aan om zo'n personaliteit te strikken, organiseert een pannekoekenbak in 't weeshuis van Loker, doet een anonieme kollekte bij de Maarkedal afdeling van de *Grootloge* van België, en ineens gedaan. Niks geen Leeuw. Ter elfder ure nog Chris Peers gekontrakteerd, met een voorschot uit de begroting van volgend jaar, maar ook die laat ons in de kou staan. Er zijn er pertang die van verder dan Kruishoutem moeten komen, iedere zondag. Ik heb echt met ons bestuur te doen.

We zouden niet zijn wie we zijn indien we wisten wat we niet wisten. Namelijk : hoe zou dat zitten met die mist ? We zagen namelijk ons eigen tenen niet van de smog, zouden we dan wel aanzetten ?

Dit is héél vertrouwelijk : bovenstaande vraag was enkel en alleen pro forma. Voor als de vrouwen ons later gek zouden verklaren – wat ze effectief deden – omdat we in zo'n erwtensoeop gingen fietsen. We konden dan op zijn minst zeggen dat we getwijfeld hebben, alles goed overwogen hebben, en besloten hebben dat het een berekend edoch beperkt risico was om het evenement alsnog doorgang te laten vinden.

Maar wat moesten Nonkel Achiel en de zijnen dan met al die koffie ? En die cakeskes ? En al die... Da kunde ne mens toch nie aandoen ?

Dus besloten we er maar het beste van te maken. We spraken af dat we allemaal achter mekaar zouden rijden, met het voorwiel tegen het achterwiel van degene vóór ons. Gelijk de stayers. D'er waren natuurlijk een paar onnozelaars die met hun achterwiel heel den tijd tegen het voorwiel van den dienen achter uler reden, maar door die smoor viel dat niet zo erg op voor de tracteurs en kamions die ons met veel kabaal overstaken. Chance.

Ik moet het niet zeggen, zeker, dat Alain de grootsten aansteker was van zulks kattekwaad ? Den gesel Gods heeft hem dan ook gestraft met twee platte banden. Naar 't schijnt staat ie daaromtrent nog altijd mee schulden ook...

In Meigem – denk ik, van de mist kon ik het plakkaat niet lezen – geraakte de keten kussende kaders onderbroken. Dat is zo, als de droogste levers van voor rijden, en de beslagen brillen van achter. WTrC Ontsnapping Geslaagd, en ware het niet dat de Groep 1 – die de weg kende – schuit waren dat ze het bij Achiel niet alléén gingen op krijgen, zij zouden nooit op Groep 2 – die de weg niét kende – gewacht hebben. Z'hebben het mij zelf gezegd.

Eens bij Nonkel Achiel leek alles beter te zullen gaan. De ontvangst was hartelijk, er komt precies geen sleet op de formule, en voor ons aller Nonkel hebben we links en rechts nog rap een Peerske en een Museeuwke opgevoerd. Iedereen kontent, toch ?

Begint de miserie daar nu niet weer zeker ? Naar 't schijnt trok de smoor wel degelijk op, en kwam de zon er amechtig doorpeuteren. Allemaal van horen zeggen, want om tot nu toe onverklaarde redenen bleek en bleef het zicht van de grootsten hoop

onder ons nog de rest van de voormiddag en een flink stuk van de namiddag ferm beneveld.

En ons gemiddelde ? Ach, wat zou dat. Zij ne keer blij dat ge nog iedere week op zo'n beschutte manier een beetje aan uw gezondheid kunt werken. Den tijd vliegt al zo snel, wat moeten wij hem nog proberen inhalen... 't Jaar is weeral t'enden, wie had er dat ooit gedacht.

---oooOOOooo---